

ת"פ 3803/01 - דנה אלימלך נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 3803-01-14 מדינת ישראל נ' יואל ואח'
תיק חיזוני: 575803/13

מספר בקשה: 18

בפני כב' השופט מרון מרגלית
המבקשת דנה אלימלך
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

בפני בקשה לגילוי חומר חקירה לפי סעיף 74(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **החсад"פ**) אשר הוגשה מטעם ב"כ הנאשמה 2.

רקע כללי:

ביום 14.12.2013 הוגש כנגד הנאים 1, תמייר יואל ובת זוגתו, דנה אלימלך, הנאשמה 2 (להלן: **המבקשת**) כתב אישום אשר במרכזו אירוע מתמשך אשר התרחש בתחנת משטרת קריית שמונה ביום 13.12.2013 בסמוך לשעה 10:00.

בקצירת האומר ייאמר, כי לאחר שהנאשם 1 הגיע לתחנת המשטרה מן הסיבות הנזכרות בכתב האישום הודיע לו��ציין החקירה דודו שושני (להלן: **שושני**) כי עליו להתלוות אליו למשרדו לצורך חקירה.

במסגרת סעיפים 5-7 מתוארת התנהלותו של הנאים 1 בעקבות דרישת זו.

בשלב כלשהו, כך עולה מן האמור בסעיף 8 לכתב האישום נטען, הגיעו המבקשת למשרד וצעקה לעבר הנאים 1: "למה באת למשטרת? תצא החוצה" וקיללה את שושני וקרויה לו: "שטי".

במסגרת סעיף 9 נטען, כי ניסיונו של שושני להרגיע את המבקשת עלו בთוהו והיא המשיכה לצחוק ולקלל תוך שהוא אומרת לשושני ולרכז המודיעין, יוסי מזרחי (להלן: **מזרחי**) שהם "זבלים" ו"חרות" וכי הם עושים לנאים ולהן צרות.

עוד נטען, כי המבקשת סירבה לצאת מן המשרד, נגשה אל הנאים 1 ומשכה בידיו תוך שהוא צועקת לעברו: "קומ, תצא החוצה, למה באת לכאן? כולם זונות כאן".

עמוד 1

כעולה מעובדות כתב האישום, שושני ביקש שוב מהמבקשת כי תצא מן המשרד אך היא סירבה לעשות כן והשיבה לו: "אני לא רואה אותך מטר, מי אתה בכלל? אני אעשה מה שאני רוצה" ובהמשך יצאה מן המשרד כשהיא מקללת באומרה: "זבלים, מניאק".

המבקשת, כך נטען, שבה ונכנסה למשרד פעמיים נוספת וסירבה לצאת תוך שהיא אוחזת בمشקוף הדלת בשתי ידיה מה שהביא את שושני להדפה אל מחוץ לדלת וכל זאת, תוך שהיא מוסיפה לגוף ולחרף ותוך שהיא שואלת: "מה תעשה לי? אני לא רואה אותך מטר".

במסגרת סעיף 12 לכטב האישום נטען, כי לאחר שהמבקשת יצאתה מן המשרד היא שבה אליו בריצה והדפה את מזרחי אשר קם לעברה. בשלב זה, כך נטען, התקרב אליה שושני וtgtoba בעיטה המבקשת בברכו, תפסה את ידו השמאלית, עיקמה את אצבעותיו ואמרה לו כי "תזין" אותו.

בשלב זה, בעיטה המבקשת ברגלו של מזרחי ונמלטה מן המשרד אל חצר התחנה בעוד הנאים 1 מצטרף אליה. בהמשך הדברים נטען, כי הנאים 1 תקף את מזרחי באגורי, וכך שוען היד אשר ענד נקרע ונפל על הארץ, ובעוד מזרחי מנסה להtagון מתקיpto, או אז, שרטה המבקשת את מזרחי במצו.

בהמשך הדברים, מפרט כתב האישום את המשך השתלשות האירועים ואת הנזקים אשר נגרמו לשוטרים כתוצאה ממשי הנאים בתיק זה.

על בסיס כל האמור לעיל, יוחסו למבקשת העבירות הבאות: תקיפה שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: **החוק**), הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק וכן, עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק.

המסגרת הנורמטיבית:

טרם אפנה לדון בבקשת גופה, מצאתי לעמוד בקצרה על המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית לעניינו.

סעיף 74(א) לחס"פ קובע כדלקמן:

"**הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשיים הנאים וסניגרו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמה התובע, אדם שהנאים הסמיכו לכך, לעין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברישימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאיושם שבידי התובע ולהעתיקו.**".

במסגרת בג"ץ 233 אל הזיל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט(4) 124 (להלן: **ענין אל הזיל**) עמד בית המשפט על הגדרת המונח "חומר החקירה" לעניין הוראות סעיף 74 לחס"פ:

"...**דעתך כදעת בא-כוח העותרים, כי אין לפרש את המונח "חומר החקירה" שבסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי פירוש דוקני ומצמצם, המגביל את תחולת הסעיף לחומר הראיות, המתיחס אך ורק במישרין למעשה העבירה המיחס לנאים. "חומר החקירה", במובן ההוראה האמורה, גם ראיות השיכות באופן הגיוני לפירפירה של האישום ממשמע. מטבע הדברים, אין לקבוע בנושא זה כללים גורפים וממצים; בכל משפט חייבים נציגי הتبיעה, ובמקרה של חילוקי דעתות - בבית המשפט, להיות מודרכים על-ידי כללי השכל הישר ועל-ידי המגמה לאפשר לסניגוריה הזדמנות הוגנת להcin את הגנתה**

(ראה בעניין זה גם ע"פ 179/79 [4], בעמ' 691-692). אולם, במסגרת השימוש בשיקול הדעת, כאמור, אין גם להפליג למרחקים ולכלול במונח של "חומר החקירה" ראיות, שהרלוואנטיות להן לתביעה הפלילית הנדונה היא רוחקה ושולית, ולא כל שכן אין להחיל כלל את הוראות סעיף 47האמור על חומר שולי שכזה, אשר בלאו הכי אינו יכול להיות קביל באותו משפט..."

(שם, בעמ' 129).

מן האמור לעיל עולה, כי על בית המשפט לבחון בהתאם לכללי השכל הישר, האם החומר אשר קיבלתו עותרת ההגנה, שיר למעשה העבירה ובאופן הגיוני גם לפריפריה של האישום, אם לאו.

דין והכרעה:

כבר בתחילת מצאתן לציין, כי בבקשת ב"כ הנאשמה משתרעת על פני 24 עמודים וצורפו לה אף נספחים רבים.

כמו כן, הבקשה מתיחסת לשורה שלמה של מסמכים ונתונים כאלה ואחרים, המנוונים במסגרת שלושים ותשעה סעיפים משנה, חלקם מצאתן בעלי רלוונטיות רוחקה ושולית, אם בכלל, לאישום.

בתגובהה, התיחסה ב"כ המאשימה באופן פרטני לכל אחת ואחת מדרישות ב"כ הנאשמת לעין במסמכים וביתר הראיות המנוניות בבקשתה.

לאחר שעינית בבקשתה ובתגובה לה, הגיעו לכל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל בחלוקת ואנמק.

1. מסמכים וראיות אשר לא שוכנעתי כי עומדת לנאשמת זכות עיון בהם:

סעיף א' לבקשתה- מעיון בתגובה המאשימה עולה כי בתיק החקירה לא קיים מסמך בו אישור העמדתה לדין של המבוקשת וכי בכך כדי להביא לדוחית הטענה לעניין זה.

מלבד זאת, לא נשמע מפי ב"כ המבוקשת טעם המניח את הדעת לחשיבות מסמך זה להגנת המבוקשת לא מצאתן כי יש מקום לאפשר השמעת הטיעונים לעניין זה במעמד צד אחד כנזכר בבקשתה.

עוד מצאתן להעיר לעניין זה, כי פסק הדין אליו הפניה ב"כ המבוקשת בהקשר זה בג"ץ 5537/91 **אפרתי נ'** אוסטפלד [פורסם במאגרים המשפטיים] (להלן: **ענין אפרתי**) עניינו בכלל בזכות לעין בהחלטה על העמדה לדין לפי סעיף 15 לחוק העבירות המנהליות, התשמ"ז-1985.

סעיף ב' לבקשתה- מעיון בתגובה המאשימה עולה, כי הועבר לעיון ב"כ הנאשמת מסמך החתום על ידי פרקליטת המחויז בו תועדה ההחלטה להעמיד לדין את הנאשמת ללא צורך במידע ולפיקר, סבורני כי די בכך כדי למלא אחר דרישת ב"כ הנאשמת לעניין זה.

סעיף ג' לבקשתה- לעניין החומר הנזכר בסעיף זה, מצאתן כי יש מקום להביא את הבקשה כלשונה:

"**כל הצילומים על האירועים באותו יום, يوم ה-13.12.30, של צה"ל, השב"כ או המשטרה, או העירייה או מע"צ או כל מקור אחר, בכל צורת צילום, לרבות צילומי מצלט"ים, מל"טים, או**

כל טיס מאויישים (רבות לווינים אם יש)

מעיון בתשובה המאשימה עולה, כי חומר זה כלל אינו מצוי ברשותה. אכן, בהתאם לפסיקה יתכונו מקרים בהם חומרים מסוימים אשר אינם מצויים ברשות הרשות החקורת יהו חומר חקירה ואולם, לא שוכנעתי כי זה מצב בעניינו.

המדובר בהיקף חומר נרחב אשר כלל לא בטוח כי הוא אכן קיים. העתרות לבקשתה בנסיבות אלה איננה סבירה כלל ועיקר ויש בה כדי להטיל על המאשימה נטל כבד אשר איננו סביר בנסיבות אלה.

סעיף ז' לבקשתה- מעיון בבקשתה עולה, כי ב"כ הנאשמה אישרה כי קיבלה לידיה את חלקו יומן המבצעים הרלוונטיים לנשימתה. משלא עליה בידי ב"כ הנאשמה להצביע על רלוונטיות של יתר חלקו היומן להגנתה של הנאשמה, הרי שדי בכך כדי להביא לדוחית בבקשתה לעניין זה.

סעיף ח' לבקשתה- אף דין בבקשתה של ב"כ הנאשמה לעניין זה לדוחיה. אף לעניין זה מצאתי להביא את הבקשתה כלשונה:

"**פירוט כל השיחות ותרשומות על תוכן השיחות של כל הגורמים, בכל הדרגים, שפלוו אותו يوم,**
לרבותותليل המעצר, קרי 30.12.13 ועד כולל ה- 31.12.13, בהקשר למעצרה של המבוקשת
לרבותות בעניין זכותה להיוועץ עם עורך דין, לזמן עוזד מטעמה או שלא מטעמה ולרבותות פינוי
מתוכנן למתקן מעצר אחר. ככל שלא ניתן לתעד פירוט זהה מבוקשים פלטי השיחות של גורמים
אליה, סימון יודי ההתקשרות או המענה ממספר שישיר לאחד מלאה וסימון כל שיחה שאינה
שיחה פרטית בפלטים אלה"

כבר בתחילת יzion, כי מדובר בבקשתה רחבה עד מאד ולא הבהיר כלל ועיקר מה הרלוונטיות של מסמכים אלה לגוף האישום. מלבד העובדה שעיקר המבוקש נוגע להליך המעצר ולא לאיורו נשוא כתוב האישום, איזי ספק רב בעיני האם מדובר בחומר הנוגע לפריפריה של האישום ובכל אופן, מצאתי לקבל את טענת המאשימה לפיה הדבר בתרשומת פנימית.

סעיף ט' לבקשתה- מעיון בסעיף זה עולה, כי החומרים המבוקשים בו אינם מתיחסים ولو לפרטיה של האישום ולפיכך, לא מצאתי להיעתר לבקשתה ככל שהינה מתיחסת לסעיף זה.

סעיף י' לבקשתה- בסעיף זה עותרת לudge עלינו תרשומת פנימית המתיחסת לשאלת אופן קבלת החלטות לעניין הגשת "הצהרת טובע". כבר בתחילת י"א אמר, כי אין מדובר בחומר הנוגע לאיושםDOI בדף כדי להביא לדוחית הבקשתה. יתרה מכך, מצאתי טעם בטענת ב"כ המאשימה לפיה הדבר בתרשומת פנימית אשר לא עומדת למאשימה זכות עיון בה.

סעיף י"א לבקשתה- מן הטעמים המנוים בהתייחסות לסעיף י' לבקשתה, מצאתי לדחות אף את הבקשתה הנזכרת בסעיף זה.

סעיף י"ד לבקשתה- מעיון בכתב האישום עולה, כי לא יוכסה לנאשם עבירה אשר חלק מיסודותיה הינו גרים נזק כלשהו לשוני. במצב דברים זה, לא ברורה בבקשתה של ב"כ הנאsuma לקבל חומר הנוגע למצוות הרפואי של שוני והיכן יש בכך כדי לסייע בהגנתה של הנאsuma ולפיכך, מצאתי לדחות את בבקשתה אף לעניין זה.

סעיף ט"ו לבקשתה- במסגרת הבקשה עטרה ב"כ הנאשמת לקבל לידיה את כל החומר הרפואי המצויה בתיקו הרפואי של העד מזרחי. מתגבת המאשימה עולה, כי כל החומר הנוגע במצב בריאותו בעקבות האירוע נשוא תיק זה הומצא בידי ב"כ הנאשمت ולפיכך, לא מצאתו כי יש מקום להיעתר לבקשתה לעניין זה.

סעיף ט"ז לבקשתה- מתגבת המאשימה עולה, כי כל התיעוד בגין שירתה על גופו של מזרחי והמצוי ברשות המאשימה הועבר לידי ב"כ הנאשمت ולפיכך, אף דין בקשה זו לדחיה.

סעיף י"ז לבקשתה- דין בקשה של ב"כ הנאשמת לעניין זה להידחות אף היא וזאת, מן הטעם הנזכר לעיל.

סעיף י"ח לבקשתה- במסגרת סעיף זה עטרה ב"כ הנאשמת להעביר לעיונה: "הנחיות ו/או קритריונים ו/או כל נוהל פנימי ו/או פומבי לשוטרים בהקשר לבדיות ולטיפול רפואי ולטיפול רפואי, כאשר נטענת תקיפה שוטר, ובפרט תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין".

בתגובה צינה המאשימה כי לא ידוע לה על נוהל מעין זה. לא מצאתו כי יש מקום לקבל הצהרה נוספת על ידי מי מבعلي החקידים המנויים בבקשתה ודין בהבהתה ב"כ המאשימה לעניין זה.

סעיף כ' לבקשתה- "יאמר כבר כתע, כי מצאתו להביא אף את בקשה של ב"כ הנאשמת במסגרת סעיף זה כלשונה:

"פירוט של כל עובדי מח"ש וכל עובדי פרקליטות שעמד בקשר עם השוטרים המתלווננים, דוד שושני ויוסי מזרחי, או מי מטעם, בגין לאירועים נשוא כתוב האישום, לרבות פלט השיחות, פרטי הדבר או מעביר המידע, ותיעוד מלא של כל המידע- ההודעות, הטיעות, תוכן המסרונים ובמידה שניית להעלות את תוכן השיחות הטלפוןיות או השיחות הישירות על הכתב"

דין בקשה זו לדחיה. מדובר בבקשתה מקיפה אשר על פניה אינה מתייחסת אף לא לפרופירה של האישום ובכל אופן, עניינה בתוצאות פנימיות אשר אינם בגדר חומר חקירה.

סעיף כ"א לבקשתה- אף דין בקשה זו לדחיה. מתגבת המאשימה עולה, כי הליכי המעצר תועדו במסגרת חומר החקירה.

סעיף כ"ב לבקשתה- אף לעניין סעיף זה מצאתו להביא את הבקשה בכתבה וככלשונה:

"כל אנשי המשטרה, או מטעם, או כל זרוע מודיעינית או מבצעית אחרת, או מקבלי טובות הנאה של מי מהם, או אנשים שעמדו עימם בקשר בהווה או בעבר, שהיתה להם גישה למצלמות הקיימות במשטרת תחנת קריית שמונה, לרבות המצלמות המותקנות ברוחב התחנה ולבבות המצלמות המותקנות ביום התחנה, בתקשרות מרוחק או בנסיבות בתחנה, ופרטיו ההתקשרות עימם".

דין הבקשה בחלוקת לדחיה. אף בקשה זו הינה כולנית ולא ברורה די לצרכה ולמעשה, די בכך כדי להביא לדחיה. עם זאת, לנוכח הרלוננטיות של תיעוד אשר יתכן ותועד באמצעות מצלמות המותקנות בתחנת המשטרה, מצאתו להיעתר לחלק מבקשתה זו וזאת, כפי שיפורט בהמשך.

סעיף כ"ד לבקשתה- דין בקשה זו לדחיה. תרשומות פנימיות אין בבחינת חומר חקירה כפי שנקבע לא אחת בפסקה. כפי שצוין לעיל, אין מקום להקים מפסק הדין בעניין אפרטי בו תולה ב"כ הנאשמת את יבנה על

המקרה דין זה את, מן הטעמים עליהם עמדתי לעיל.

סעיף כ"ח לבקשתו- לאור העובדה שהמואשימה מכחישה בטיעוניה שימוש באליםות כלפי הנאשמה, הרי שלא מצאתי שיש מקום להיעתר לבקשתה ככל שהיא מתייחסת לעניין זה.

עוד לציין בהקשר זה, כי כעולה מטעוני הצדדים התנהלה חקירות מה"ש ביחס לאיורע נשוא תיק זה.

סעיפים כ"ט, ל"י, ל"א ו-ל"ב לבקשתו- המואשימה הכחישה אף את טענותיה של הנאשמה כפי שאלה באו לידי ביטוי במסגרת סעיפים אלה ומשכך, לאמצא כי יש מקום להיעתר לבקשתה אלה.

סעיף ל"ט לבקשתו- לאור טענת המואשימה ולפיה לא קיים נוהל שມירת צילומי מצלמות אבטחה בתחנות משטרת ישראל, הרי שלאמצא כי יש מקום להיעתר אף לרכיב זה בבקשתה של ב"כ הנאשמה.

סעיף ל"ח לבקשתו- במסגרת תגבורתה לבקשתו, אישרה ב"כ המואשימה כי נערכה פועלות חקירה נוספת אשר נמצא להעboro לעיין ב"כ הנאשמה.

במצב דברים זה, לאמצא כי יש מקום להיעתר אף לבקשתה זו.

2. **מסמכים וראיות אחרות אשר לגביין יש מקום לקבל מידע נוסף מתוך החלטה לגבייהם:**

סעיף ד' לבקשתו- במסגרת סעיף זה עטרה ב"כ הנאשמה כי יותר לה לעיין: "בכל הצילומים ובכל ההחלטה מכל המצלמות הממוקמות ביום תחנת המשטרת קריית שמונה מיום קודם לאיורע ועד וככל היום למחרת, דהיינו 29-31.12.13".

מתגובה המואשימה עולה, כי מבחןה שנערכה על ידה כי לא קיימים צילומים המתעדים את האירוע. עם זאת, הביעה המואשימה הסכמתה לכך כי ניתן צו אשר יורה למפקד תחנת משטרת קריית שמונה להגיש תגובה רשמית מטעמו לעניין זה- וכך אני מורה.

כמו כן, הנני מורה לאחראי על המחשב בתחנת משטרת קריית שמונה להגיש תגובה רשמית מטעמו לעניין האפשרות לשחרר את הצילומים מיום האירוע.

לאמצא כי יש מקום להורות על תפיסת מערכת המחשב אשר על גביה נשמרו בעבר הצילומים לצורך ניסוי שחזורם.

עם זאת, ככל שתומצא על-ידי ב"כ הנאשמת חוו"ד מקצועית אשר ממנה יעלה כי ניתן לבצע שחזור כמפורט במערכת מהסוג המצו依 בשימוש תחנת משטרת קריית שמונה - תידון הבקשתה לעניין זה בשנית.

סעיף ו' לבקשתו- במסגרת סעיף זה עטרה ב"כ הנאשמה כי יותר לה לעיין בכל ההחלטה של רשות הקשר או הטלפוניה של תחנת משטרת קריית שמונה בין הימים 29-31.12.13.

בתגובהה טענה המואשימה כי האירוע לא תועד ברשות הקשר מכיוון שהתרחש בתוך תחנת המשטרת.

בין כר ובין כר, ולאור עמדת המאשימה מצאתי להורות למפקד תחנת משטרת קריית שמונה להעביר תגובה רשמית לעניין זה.

סעיפים כ"ה ו-כ"ו לבקשתו- במסגרת סעיפים אלה עותרת ב"כ הנואשת לקבל לידיה העתק מן החומר המצרי במח"ש. ב"כ המאשימה בתגובהה לא הביעה התנגדות עקרונית להעברת חומר זה לעיון הנואשת ואולם, טענה כי העברת החומר תעשה לאחר קבלת ההחלטה בערר.

לאחר שבדקתי את טענות הצדדים לעניין זה, סבורני כי יש מקום להעמיד חומר זה לעיון הנואשת. עם זאת, לאור העובדה כי ההליכים בפניו מתחילה טרם הסתיימו, הרי שהדבר יעשה לאחר קבלת הסכמת מח"ש אך לא יותר מ-45 ימים מהיום.

סעיפים ל"ג- ל"ז- במסגרת סעיפים אלה עתירה ב"כ הנואשת לקבל לידיה העתק מהרישום הפלילי המלא, לרבות מבד"ים ותיקים סגורים וכן, רישום ממשמעתי של העדים: סיגלית נפתלובי, מאיר חדאד, גבי אלמלם, דוד שושני ויוסי מזרחי.

טרם תינתן החלטה לעניין זה, מצאתי להורות למאשימה להעביר לעיונו של בית המשפט העתק מן המסמכים הנזכרים בסעיף זה וזאת, בתוך 7 ימים.

לאחר עיון במסמכים אלה, תינתן ההחלטה נפרדת.

3. מסמכים אשר קמה לנואשת זכות עיון לגביהם:

סעיף י"ט לבקשתו- בעקבות תשובה המאשימה, עתירה ב"כ הנואשת כי נמצא לידיה צילום של סידור העובדה והשמרות מיום האירוע ובום שלחו לו יפורטו שמות כל העובדים, מועד תחילת וסיום עבודתם ופרטיו ההתקשרות עימם.

לאור עמדת המאשימה לפיה אין לה התנגדות להעביר לידי ב"כ הנואשת העתק מיום זה, ומושוכנعني כי מדובר בחומר חוקרי, הנני מורה למאשימה להעביר לידי ב"כ הנואשת העתק מסידור העובדה.

סעיף כ"ב לבקשתו- לאור עמדת המאשימה, הנני מורה לה להמציא לידי ב"כ הנואשת את פרטי של השוטר מומי מנחם וכן, את פרטי החבורה החיצונית אשר מתחזקת את המצלמות בתחנת משטרת קריית שמונה.

סעיף כ"ז לבקשתו- במסגרת בקשה זו עותרת ב"כ הנואשת לקבל לידיה חומר חוקרי המתיחס לשאלת הדבר זהות מי שהורה על מעכראה של הנואשת, האדם אשר הודיע לה על מעכראה זה תוך פירוט הזמן והנסיבות.

בתגובהה טענה ב"כ המאשימה כי פרטיים אלה מצויים בחומר החוקרי אשר הועבר לעיונה של הנואשת.

בנסיבות אלה, הנני מורה למאשימה לבחון בשנית את חומר החוקרי ולהבהיר לב"כ הנואשת באילו מסמכים מצוי המידע המבוקש.

בשולוי הדברים מצאתי להתייחס לדרישת ב"כ הנואשת לעורן סיור בתחנת משטרת קריית שמונה כזכור במסגרת **סעיף י"ג לבקשתו**. אומר בקצרה, כי לא מצאתי שיש מקום לדון בבקשתו לעניין זה במסגרת בקשה לגילוי חומר חוקרי

ולפיכך, מצאתי לדחותה.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, הנני נurther כאמור לבקש בחלוקת ומורה לצדדים לפעול בהתאם לאמור בה.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשע"ה, 10 דצמבר 2014, בהעדר
הצדדים.